بلاتکلیفی هویتی

جمعی از مهاجران نسل دوم افغانستانی متولد ایران در گفت‌وگو با «شرق» از چالش هویتی و عدم پذیرش خود در ۲ کشور می‌گویند

معین شاکری: در روزهای اخیر، موج جدیدی از افغانستانی‌ستیزی و پناه‌جوستیزی در فضای مجازی شکل گرفته که تبعات خود را در فضای عمومی جامعه منعکس کرده است. موج جدیدی که سخت‌تر از گذشته است و عده‌ای به روشنی به دنبال برخورد و اخراج مهاجران افغانستانی ساکن ایران هستند. برخی دیگر نیز مدافع سرسخت پذیرش مهاجران به هر شکلی هستند. اما گروه سومی نیز وجود دارند که در عین حال که موافق حضور مهاجران در کشورند، به همان میزان خواستار قانون‌مندکردن این موضوع و در نظر گرفتن سازوکار مشخصی برای این مسئله همچون سایر موضوعات اجتماعی هستند. آنها معتقدند با قانون‌مندکردن پذیرش مهاجران در عین حال که پذیرای آنها خواهیم بود، تبعات و مشکلات قابل پیش‌بینی و غیرقابل پیش‌بینی احتمالی آینده را نیز تا حدودی قابل کنترل می‌کنیم. به هر حال یکی از پیامدهای گریزناپذیر این مباحث، برخورد توهین‌آمیز برخی با مهاجران بوده است؛ به‌ویژه مسئله حضور پناه‌جویان افغانستانی که مربوط به امروز و دیروز نیست. برخی از مهاجران افغانستانی بیش از سه دهه است که ساکن ایران هستند؛ مهاجرانی که بعضا در ایران به دنیا آمده‌اند، به مدرسه و دانشگاه رفته‌اند و خانواده تشکیل داده‌اند. امروزه فرزندان این افراد که نسل دوم مهاجران محسوب می‌شوند، در حال تشکیل خانواده هستند. یکی از مشکلات جدی جوانان افغانستانی متولد ایران، بحران هویت است. بحران عدم تعلق به یک جامعه مشخص که از دوران کودکی با آنها همراه بوده است. برخوردهای سرد و در برخی از مواقع همراه با توهین هر دو جامعه با این مهاجران، این بحران را تشدید کرده است. نسل سوم مهاجران افغانستانی حاضر در ایران در حال به دنیا آمدن هستند، اما هنوز تصمیم مشخصی برای هویت و ملیت آنها گرفته نشده است. شاید آنها نیز مسیر ناهموار پدرها و مادرهای خود را باید تجربه کنند.

عکس: مرتضی نیکوبذل

به کدام جامعه متعلق هستیم؟

فاطمه از نسل دوم مهاجران افغانستانی است که ساکن و متولد شهر قم در ایران است. در دانشگاه الکترونیک خوانده و ۲۹ ساله است. او درباره چالش هویت و تبعیض‌های موجود به «شرق» می‌گوید: «بیش از سه دهه است که خانواده من به دلیل مشکلات اجتماعی و تبعیض‌های قومی به ایران مهاجرت کرده‌اند. بخشی از اقوام ما در این سال‌ها به افغانستان بازگشته‌اند. بحران هویت و عدم تعلق به یک جامعه مشخص در بسیاری از جوانان هم‌سن‌وسال من که متولد ایران هستند وجود دارد. در افغانستان مردم ما را به چشم ایرانی می‌بینند. در ایران نیز جامعه جایگاهی برای ما به عنوان ایرانی در نظر نمی‌گیرد». او می‌گوید: «این نوع رفتارها باعث شده تا هیچ‌وقت نتوانیم خود را عضوی از یک جامعه مشخص بدانیم. فرهنگ، سبک زندگی و حتی لهجه و گویش همنوعان من نه صد درصد افغانستانی است و نه ایرانی. اینکه بگویم کدام‌یک از این هویت‌ها بر دیگری غلبه دارد هم سخت است. شاید راه چاره‌ای نیست مگر پذیرش این دوگانگی». او در ادامه می‌گوید: «برای برخی پذیرش مهاجران افغانستانی غیرقابل قبول است. اینکه متولد چه شهر و استانی هستی یا میزان تحصیلات تو به چه صورت است برای این افراد تفاوتی ندارد، صرفا مهاجر افغانستانی بودن کافی است تا با تبعیض و توهین مواجه شوی. البته برخی هم هستند که با متولدین ایران رفتار بهتری دارند و تفاوتی میان خود و ما قائل نمی‌شوند. به صورت کلی مهاجران متولد ایران پذیرفته‌شده‌تر هستند. با وجود این حس تعلق کامل برای ما به وجود نیامده است. خیلی از ما به صورت ناخودآگاه پذیرفته‌ایم که به این سرزمین تعلق نداریم و در مواجهه با تبعیض و توهین باید سکوت کنیم».

درد لاعلاج

مهدی نیز یکی دیگر از افغانستانی‌های ساکن ایران است در شهر اصفهان. مهدی که در نوزادی به همراه خانواده به ایران مهاجرت کرده، ۲۵ ساله است. او در رشته مهندسی عمران تحصیل کرده است. مهدی هم با صحبت‌های فاطمه موافق است و به «شرق» می‌گوید: «عدم پذیرش ما از طرف دو جامعه گزاره درستی است. متأسفانه این مسئله در ایران بیشتر به چشم می‌خورد و همراه است با چاشنی تبعیض. بعد از ۲۵ سال حضور در ایران و زندگی و تحصیل و کار در این جامعه، هنوز نمی‌دانم چرا باید با این تبعیض‌ها مواجه شویم». او معتقد است که متأسفانه این تبعیض همیشه همراه آنها بوده است و چیز جدیدی نیست؛ «این تبعیض در عین تکراری‌بودن، هیچ‌وقت عادی نمی‌شود. از زمانی که به یاد دارم بار تبعیض، تحقیر، آزار و توهین به جرم مهاجربودن را به دوش کشیده‌ام. در افغانستان با تبعیض مواجه نیستیم اما آنجا هم ما را به چشم افغانستانی نمی‌بینند، حتی بعضی از سر تمسخر با ما حرف می‌زنند. احساس عدم تعلق و سرگردانی در میان این دو جامعه، برای هر مهاجری ناراحت‌کننده است. فکر نمی‌کنم این درد علاجی هم داشته باشد».

برخوردهای بهتر در تهران

مرتضی که مثل مهدی سال‌های زیادی را در شهر اصفهان زندگی کرده، متولد کابل است. خانواده او نیز در دوران نوزادی مرتضی به دلیل جنگ و وضعیت سخت زندگی در افغانستان به ایران مهاجرت کرده‌اند. او درباره این اتفاق و حضور در ایران به «شرق» می‌گوید: «از دوره کودکی و زندگی در افغانستان چیزی به خاطر ندارم. تمام خاطراتم در ایران است. تا پیش از ورود به دانشگاه تهران، در اصفهان به همراه خانواده زندگی می‌کردم. تا پیش از ورود به مدرسه ارتباط کمی با هم‌سن‌های ایرانی خود داشتم. بعد از ورود به مدرسه و دانشگاه و در حال حاضر در سر کار، بیشتر دوستان و همکارانم ایرانی بودند و به نوعی در دل یک جامعه ایرانی زیست می‌کنم؛ جامعه‌ای که بخشی از هویت من را ساخته است».

او ادامه می‌دهد: «همه هویت و شخصیت من ایرانی نیست چراکه برای ما غیرممکن است بتوانیم افغانستان و پیوندهای مرتبط با آن را فراموش کنیم. هویت من نیمه‌ایرانی و نیمه‌افغانستانی است و تفکیکی نمی‌توان در آن قائل شد. خیلی از مهاجرانی که سرنوشتی مشابه با من دارند، از دوران کودکی این حس را داشته‌اند. حسی که شاید توصیفش سخت باشد. سال‌ها در یک شهر، جامعه و کشور زندگی می‌کنی ولی حق نداری خود را جزئی از آنها بدانی. حتی اگر هیچ تبعیضی هم برای یک مهاجر نباشد، باز هم او پاسپورت افغانستانی در جیب دارد. البته در افغانستان هم خیلی پذیرفته‌شده نیستیم. در سفری که چند سال پیش به افغانستان داشتم و از شهرهای مختلف دیدن کردم، کاملا این چالش را حس کردم. سازگارشدن با آن جامعه برای من بسیار سخت بود. حتی به راحتی نمی‌توانستم با گویش مردم همراه شوم و از آن استفاده کنم. معمولا افراد هم وقتی متوجه می‌شوند که در ایران ساکنم، برخورد خوبی ندارند».

مرتضی که در تهران و اصفهان زندگی کرده است، باور دارد در شهرستان‌ها نوع برخورد با مهاجران بسیار بدتر از تهران است و در همین زمینه ادامه می‌دهد: «در تهران رفتار بهتری با پناه‌جویان در هر سطح و جایگاهی که باشند صورت می‌گیرد؛ چیزی که در شهرهای کوچک‌تر کم می‌بینیم. در اصفهان این تفاوت‌ها بسیار زیاد است و پیر و جوان و زن و مرد هم ندارد. اگر هم اعتراض کنید، در جواب می‌گویند افغانی‌ها چقدر پررو شده‌اند و دوباره توهین‌های بیشتری را باید بشنویم. در تهران چنین نیست و حداقل در محیط‌های کاری و تحصیلی شاهد چنین رفتارهایی نیستم».

او درباره ورود تعداد زیادی از مهاجران افغانستانی به ایران و شروع موج افغانستانی‌ستیزی اخیر توضیح می‌دهد: «چالش پناه‌جویان در تمام جهان وجود دارد و همه جا با مشکلاتی همراه بوده است. در چند وقت گذشته تعداد زیادی از پناه‌جویان افغانستانی به ایران مهاجرت کرده‌اند که باعث نگرانی برخی از ایرانی‌ها شده است. برخی از این افراد به صورت غیرقانونی مهاجرت کرده‌اند و نگرانی از افزایش حضور آنها و تبعاتی که می‌تواند داشته باشد قابل درک است. با وجود این نوع رفتار مهم است. هیچ‌کس مخالف سازماندهی مهاجران نیست و مهاجرت غیرقانونی در همه‌جای دنیا جرم است، اما این مسئله نباید باعث شود برخی رفتارهای نادرست انجام دهند. با انجام رفتارهایی که در روزهای اخیر شاهد آن بودیم هیچ چیز حل نمی‌شود و صرفا افراد بی‌گناه آسیب می‌بینند».

چالش زنان مهاجر بیشتر است

نجمه که در دانشگاه تهران تحصیل کرده، ۳۰ ساله است و متولد اصفهان. او نیز مثل مرتضی تجربه زندگی در دو کلان‌شهر ایران را داشته است. نجمه باور دارد با وجود سه دهه زندگی در ایران، هنوز از حق داشتن یک زندگی بدون نگاه متفاوت در جامعه ایران محروم است. او درباره دوگانگی هویت خود به «شرق» می‌گوید: «حس دوگانگی هویت برای افغانستانی‌های متولد ایران احساس جدید و عجیبی نیست. این حسی است که ما روزها به آن فکر می‌کنیم و در جامعه آن را به صورت مستمر لمس می‌کنیم. ما انسان‌هایی هستیم که در جامعه افغانستان و ایران جایی نداریم. از دوران کودکی سعی کرده‌ایم شخصیت خود را در یکی از این دو جامعه تعریف کنیم؛ کاری که در آن ناکام بوده‌ایم».

او ادامه می‌دهد: «وقتی در افغانستان هستیم، به ما می‌گویند شما با فرهنگ و رسوم افغانستان آشنا نیستید و با مردم این سرزمین بیگانه‌اید. به نوعی اصلا همنوعان من را افغانستانی نمی‌دانند. در واقع صحبت‌کردن به گویش افغانستانی هم برای ما سخت است و این آنها را ناراحت می‌کند».

او معتقد است جامعه ایران نیز همین نگاه را به مهاجران دارد و می‌گوید: «در ایران همیشه با چالش‌های مختلفی مواجه بوده‌ایم. هر موقع کار اداری داشتیم، در بهترین حالت با نگاه ترحم‌آمیز مواجه بودیم. هنوز در خاکی که متولد شده‌ام نه می‌توانم آزادانه کار کنم و نه خانه بخرم. حتی برای اجاره خانه هم با مشکل روبه‌رو هستیم. خیلی از مالکان یا مشاوران املاک به محض فهمیدن ملیت ما، از معامله‌کردن منصرف می‌شوند. شاید خنده‌دار به نظر برسد اما برای انتقال بین‌شهری هم مشکل داریم. در خیلی از شهرها که اصلا حق سکونت نداریم. نسل‌های بعدی ما در این خاک در حال متولدشدن هستند اما هنوز در بلاتکلیفی به سر می‌بریم».

نجمه به چالش بازگشت به افغانستان هم اشاره می‌کند: «بازگشت به افغانستان برای افرادی شبیه من حتی در نبود طالبان، به دلیل تفاوت‌های فرهنگی امکان‌پذیر نیست. با وجود آنکه هنوز در ایران مهاجر محسوب می‌شویم، اما به این کشور و فرهنگش خو گرفته‌ایم و نمی‌توانیم یک‌شبه به افغانستان بازگردیم. رفتار و سبک زندگی ما کاملا ایرانی است اما هنوز حق نداریم خود را جزئی از این جامعه بدانیم».

نجمه که در رشته مهندسی نقشه‌برداری تحصیل کرده است باور دارد پیداکردن کار برای زنان مهاجر با وجود دارابودن تحصیلات بسیار سخت است. او در ادامه صحبت‌های خود درباره این موضوع گفت: «مهاجران افغانستانی برای دریافت اجازه کار با مشکلاتی مواجه هستند. این مشکلات برای مهاجران زن بسیار بیشتر است. تعداد بسیار کمی از دختران تحصیل‌کرده افغانستانی می‌توانند در حوزه‌های تخصصی مشغول به کار شوند. خود من وقتی برای دریافت مجوز به اداره کار رفتم، با رفتاری مواجه شدم که فراموش‌کردنش آسان نیست. متصدی اداره که خود نیز خانم بود، در پاسخ درخواست من گفت کشور ما نیازی به نیروی کار شما ندارد، به افغانستان بازگردید. به دلیل مشکلات این‌چنینی علی‌رغم پذیرش از طرف چند شرکت ایرانی، نتوانسته‌ام کار مناسبی پیدا کنم». او نیز مثل مرتضی معتقد است باید به چالش ورود غیرقانونی مهاجران سامان داده شود. او می‌گوید: «متأسفانه با توجه به شرایط اسفناک افغانستان، خیلی از افراد به ناچار به کشورهای منطقه مثل ایران و پاکستان مهاجرت کرده‌اند. برخی از مهاجران به صورت‌های غیرقانونی از مرز عبور کرده‌اند که به دلیل نامشخص‌بودن هویتشان، می‌تواند نگران‌کننده باشد. اینکه بتوانیم خیلی راحت بگوییم چه راهکاری برای حل این مسئله وجود دارد، سخت است. با این حال چیزی که باید مورد توجه قرار گیرد، نوع برخورد است. مسئله‌ای که در موج افغانستانی‌ستیزی اخیر کمتر به آن توجه شد همین نوع برخورد با مهاجران است. شاید بتوان با نگاه به کشورهایی که آنها نیز با این چالش مواجه هستند، به راهکارهای خوبی دست پیدا کرد؛ راهکاری که نگرانی‌های میزبان را رفع و کرامت انسانی میهمان را حفظ کند».

به‌روزرسانی مصادیق محتوای مجرمانه جرائم قمار و شرط‌بندی

فهرست مصادیق محتوای مجرمانه جرائم قمار و شرط‌بندی به‌روزرسانی شد. روز گذشته جلسه کارگروه تعیین محتوای مجرمانه به ریاست حجت‌الاسلام‌والمسلمین موحدی، دادستان کل کشور و با حضور همه اعضا تشکیل شد. با عنایت به اصلاح مواد ۷۰۵ تا ۷۱۱ کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی (تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده) بند «ن» فهرست مصادیق محتوای مجرمانه با عنوان جرائم مرتبط با قمار، شرط‌بندی و بخت‌آزمایی در فضای مجازی به شرح ذیل به تصویب کارگروه مذکور رسید.

بند «ن» فهرست مصادیق محتوای مجرمانه: جرائم مرتبط با قمار، شرط‌بندی و بخت‌آزمایی در فضای مجازی

ن -۱: هرگونه قمار، شرط‌بندی یا بخت‌آزمایی در فضای مجازی - وفق ماده ۷۰۵

ن-۲: دایرکردن یا اداره (هرگونه زمینه‌ای) در فضای مجازی برای ارتکاب قمار، شرط‌بندی و بخت‌آزمایی - وفق ماده ۷۰۶

ن-۳: تولید، معامله، عرضه و نگهداری ابزار مخصوص قمار، شرط‌بندی و بخت‌آزمایی رایانه‌ای - وفق ماده ۷۰۸

ن-۴: قبول خدمت در فضای مجازی برای ارتکاب قمار، شرط‌بندی و بخت‌آزمایی - وفق بند ۱ ماده ۷۰۹

ن-۵: کمک به دایرکننده یا اداره‌کننده (هرگونه زمینه‌ای) در فضای مجازی برای ارتکاب قمار، شرط‌بندی و بخت‌آزمایی - وفق بند ۱ ماده ۷۰۹

ن-۶: معاونت با اقدماتی از قبیل طراحی، ساخت، نگهداری پشتیبانی یا راه‌اندازی در تأسیس، اداره یا دایرکردن مراکز قمار، شرط‌بندی و بخت‌آزمایی در فضای مجازی - وفق بنده ۱ ماده ۷۰۹

ن-۷: تبلیغ یا ترویج قمار، شرط‌بندی و بخت‌آزمایی در فضای مجازی یا تشویق یا دعوت افراد به آن به هر نحو - وفق بنده ۲ ماده ۷۰۹

ن-۸: در اختیار قراردادن حساب بانکی، ابزار پذیرش، درگاه پرداخت الکترونیکی یا ابزار پرداخت الکترونیکی برای ارتکاب اعمال مجرمانه مذکور در مواد ۷۰۵ تا ۷۰۹ قانون مجازات اسلامی تعزیرات - وفق بنده ۳ ماده ۷۰۹

ن- ۹: اطلاع‌نداشتن فوری هریک از ارائه‌دهندگان خدمات ارتباطی یا خدمات پرداخت یا عملیات بانکداری الکترونیکی از قبیل بانک‌ها و کارورهای مخابراتی به مراجع قضائی پس از اطلاع از فعالیت مجرمانه موضوع مواد ۷۰۵ تا ۷۰۹ قانون مجازات تعزیرات در زمینه ارائه خدمات خود - وفق ماده ۷۱۱.

جدول ۴۶۱۰ • طراح: بیژن گورانی

افقی:

۱- گمانه- آفرینش- نام قدیم مشهد ۲- تنگدستی- وسیله‌ای پزشکی برای مشاهده حفره‌های درون بدن- عظمت ۳- ملکه شهر سبا- از ارزهای دیجیتال- خطکش معماری ۴- نگهبان راه- رمان مشهور امیل زولا فرانسوی- خالص ۵- بزرگان- باقی‌مانده- معروف‌ترین تلسکوپ فضایی ۶- مقر فرماندهی در ارتش- از مراحل سه‌گانه زراعت- از افعال اسنادی ۷- جگر سفید- نیرنگ- فیلمی ساخته اصغر فرهادی با بازی امیر جدیدی ۸- همگی- فیلم درام آمریکایی به کارگردانی پل گرینگرس و بازیگری تام هنکس- خودرأی ۹- اندامی در گیاهان بی‌گل- دلیر و بی‌باک- نیروها ۱۰- پسوند شباهت- بند چرمی- کشف‌کننده ۱۱- خرگوش عرب- ریشه در آداب و رسوم قدیم دارد- پرچم ۱۲- مناسب برای درمان بیماری- چشم- دیدار کردن ۱۳- میان- ظالم و ستمگر- الهه ماه و جنگل در اساطیر رومی ۱۴- حرف ندا- آبی متمایل به سبز- جریان آب روان طبیعی ۱۵- از ایلات بزرگ ایران در فارس- غریبه نیست- بستنی چوبی

عمودی:

۱- حفرکننده- کاغذ تورنسل را قرمز می‌کند- به کار بردن کلمه‌ای در معنای خاص ۲- مردن از غصه- غلبه و چیرگی- جاذبه ۳- مطیع و حرف‌شنو- کیسه پارچه‌ای برای حمل بار ۴- یوغ- رسوم- بی‌مهری به معشوق ۵- لقب پادشاهان چین و ترکستان بود- کوزه‌گر قدیم- برادر مادر ۶- بنیان‌گذار اتحاد جماهیر شوروی- یکی از دو عنصر تشکیل‌دهنده گاز متان- منطقه‌ای سردسیر در شمال روسیه ۷- پاکی- لازم- افراطی ۸- ضمیر دوم‌شخص مفرد- از انواع گوناگون مجسمه- به‌دنیاآوردن ۹- منتقل‌شدن بیماری- بدنی- عطا و کرم ۱۰- نام دختر امام حسین(ع)- محصول صادراتی برزیل- وسط ۱۱- تازه به راه افتاده- فصل اول- مصیبت‌ها ۱۲- سیب انگلیسی- از سازهای بادی برنجی در ارکستر سمفونیک- هستی و موجودیت ۱۳- پشیمان- وسیله نقلیه کهنه و خراب و پرسروصدا ۱۴- نور خورشید- حرکتی در ژیمناستیک- بله فرانسوی ۱۵- اصطلاحی در فوتبال- پنبه‌زن- جلو افتادن

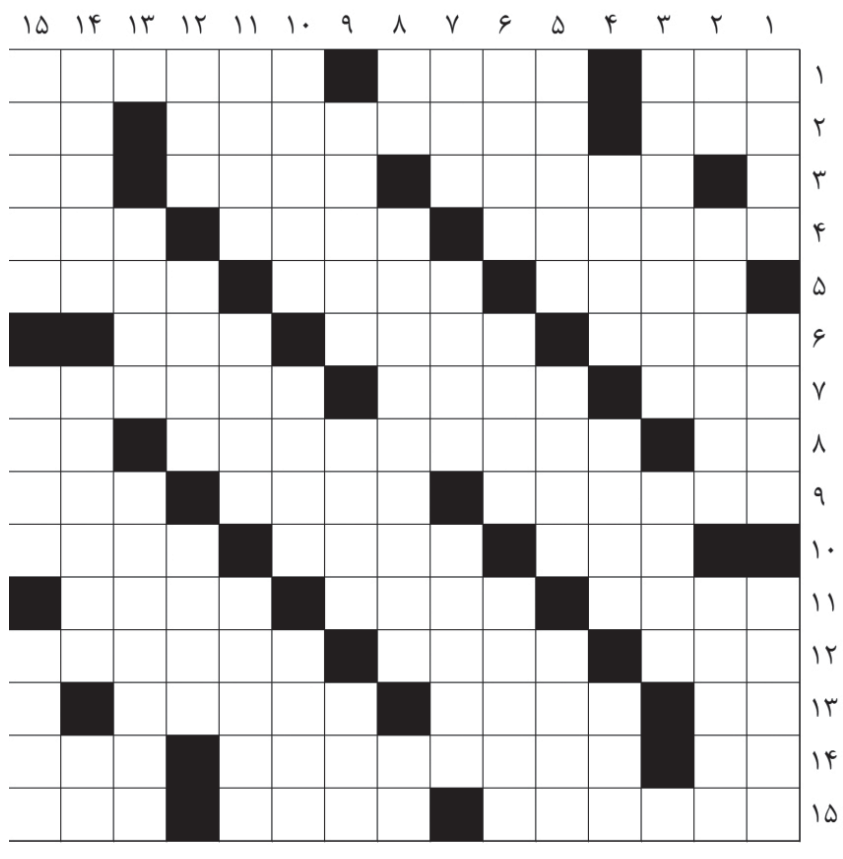

حل سودوکو سخت

۳	۷	۱	۸	۴	۲	۵	۹	۶
۵	۸	۴	۶	۳	۹	۱	۷	۲
۶	۹	۲	۱	۵	۷	۳	۸	۴
۱	۲	۷	۵	۹	۳	۴	۶	۸
۴	۵	۶	۷	۱	۸	۲	۳	۹
۹	۳	۸	۴	۲	۶	۷	۵	۱
۸	۱	۹	۳	۷	۴	۶	۲	۵
۲	۴	۳	۹	۶	۵	۸	۱	۷
۷	۶	۵	۲	۸	۱	۹	۴	۳

حل سودوکو ۳۶۰۵

۸	۶	۷	۲	۴	۵	۱	۳	۹
۲	۴	۳	۷	۹	۱	۸	۶	۵
۱	۵	۹	۸	۶	۳	۴	۲	۷
۶	۱	۸	۴	۲	۷	۹	۵	۳
۳	۷	۴	۹	۵	۶	۲	۱	۸
۹	۲	۵	۳	۱	۸	۷	۴	۶
۴	۳	۲	۶	۸	۹	۵	۷	۱
۵	۹	۶	۱	۷	۴	۳	۸	۲
۷	۸	۱	۵	۳	۲	۶	۹	۴

حل جدول ۴۶۰۹

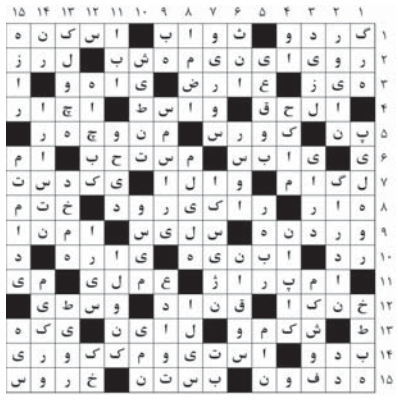

سودوکو سخت ۳۶۰۶

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

۳		۲					۴	
					۲			
۶				۴	۳			۸
۷			۹		۱	۶		
۸				۳				۴
		۹	۴		۸			۷
۴			۶	۲				۵
		۱						
	۶					۸		۳

سودوکو ساده ۳۶۰۶

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

		۲			۹			
۶	۴					۵		۸
		۹		۱	۸	۴	۲	
۴				۳				
۸		۳		۶		۷		۴
				۴				۵
	۲	۶	۳	۸		۹		
۹		۸					۵	۷
			۷			۸		